

[Jørgen Jørgensen.]

ærede Arbejds- og Socialministers Opmærksomhed paa et Forhold, der maaske ligger paa en anden Linie, men dog har en Del med Beskæftigelsen at gøre. Det drejer sig om, at nogle Landmænd, desværre kan man vel sige, er kommet ind paa, at nu kan man klare sig med færre Folk om Vinteren, der bliver jo Arbejdskraft nok at faa. Man kommer da ud for dette Løsarbejdersystem, som jeg saa ofte — ikke her men andre Steder — har været ivrig for at bekæmpe, idet det er min Opfattelse, at Landbrugets Arbejdskraft paa en eller anden Maade maa knyttes til Bedrifterne; ellers er der en forkert Jordfordeling eller ogsaa en forkert Arbejdsfordeling i Samfundet. Jeg nævner dette, fordi man efter min Opfattelse kommer til at beskæftige sig med dette Forhold; Landbruget maa paa en eller anden Maade belæres om, at man har en Pligt til at holde de Folk beskæftiget om Vinteren, som man skal bruge om Sommeren. Jeg saa, at Landboforeningen for Svendborg og Omegn, var det vist, havde dette Forhold fremme til en meget interessant og indgaaende Drøftelse paa sin Generalforsamling i Efteraaret. Det er altsaa ikke nogen kættersk Betragtning, noget, jeg er alene om at fremføre, det er noget, som rører sig i de mere ansvarlige Landboforeningskredse.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister fremsatte i det andet høje Ting en Udtalelse til et Medlem af Folketinget, Hr. Oluf Pedersen, til Forstaaelse af, hvem der kan faa Beskæftigelse ved disse Arbejder. Denne Udtalelse er i Virkeligheden meget værdifuld. Hvis man alene skulde holde sig til Bestemmelsen om de 4 Maaneder eller 100 Dage, hvad man nu vil, og den Ledighed skulde være afgørende for, om de paagældende kunde blive beskæftiget, vilde det store Flertal af Landkommunerne og desuden mange mindre Bykommuner næsten være afskaaret fra at sætte Arbejder i Gang. Det er heldigvis ikke alle Steder saadan, at man har en hel Hær gaende, der ikke har beskæftiget sig med noget i 4 Maaneder af et Aar, men man har alligevel en Del Arbejdere, som normalt maa regne med at være arbejdsløse i 2—3 Maaneder. Derfor vil jeg gerne takke for den højtærede Ministers Udtalelse om, at ogsaa andre Arbejdere kan tage Del i disse Foranstaltninger; de kan blot ikke *henvises*, saadan som det direkte siges i Lovforslaget, men man maa regne med, at de kan faa Beskæftigelse paa samme Maade. Jeg ved, at den højtærede Arbejds- og Socialminister er klar over Rækkevidden af denne Ud-

talelse; den vil betyde overordentlig meget for Beskæftigelsen navnlig i Landkommunerne.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Gudiksen: Den nugældende Lov af 13. April 1938 om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse er gældende indtil 31. Marts 1941. For saa vidt var det ikke nødvendigt allerede nu at tage Loven op til Revision. Naar man alligevel har ønsket dette, hænger det sammen med, at mange andre Beskæftigelseslove gennemføres, og især, at Loven om Ungdomslejre griber direkte ind paa det foreliggende Lovforslags Omraade.

Lovens Formaal er, kort sagt, at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse til de langvarigt arbejdsløse, som ikke har kunnet finde Beskæftigelse i de private Erhverv eller i Kraft af de nylig gennemførte Beskæftigelseslove. Det er af Betydning at fastholde, naar man skal bedømme Lovforslagets Enkeltheder om Arbejdstid og Arbejds løn, at det her drejer sig om Arbejder, som ikke vilde være blevet sat i Gang eller være kommet til Udførelse, hvis ikke det var for at skaffe Arbejde og Værdier i Stedet for at yde Understøttelser, og at Arbejderne vilde være henvist til Understøttelse, hvis ikke disse Nødhjælpsarbejder kom, en Understøttelse, som vilde give dem ca. det halve af, hvad de nu ved Gennemførelsen af det her foreslaaede kan tjene ved Nødhjælpsarbejdet.

Den lange Række af Beskæftigelseslove er Udtryk for, at vi maa have Arbejde i Stedet for Lediggang og Understøttelse. Jeg er fuldstændig enig i, at denne Betragtning er rigtig. Jeg anerkender den Indsats, som i det foreliggende Lovforslag er gjort for de mest vanskeligt stillede Arbejdere, de saakaldt langvarigt arbejdsløse, idet der her foreslaas stillet 35 Mill. Kr. til Raadighed ud over de ca. 10 Mill. Kr., som er til Rest fra den nugældende Lov om langvarigt arbejdsløse, der har Gyldighed indtil 1. April 1942. Man maa efter min Mening sige, at Lovgivningsmagten ved det foreliggende Lovforslags Gennemførelse og gennem de allerede vedtagne Beskæftigelseslove har vist god Vilje til at gøre et alvorligt Forsøg paa at ombytte Understøttelse med Arbejde. Selv om det med en vis Berettigelse kan siges, at alle disse offentlige Arbejder bliver dyre, og at dette maaske især gælder de Arbejder, som